

2. Beretning fra generalkommissæren for FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Den nære Orient. (Punkt 35).
3. Den sydafrikanske regerings apartheid-politik:
 - a) Beretning fra specialkomiteen vedrørende Den sydafrikanske Republiks apartheid-politik.
 - b) Beretning fra generalsekretæren. (Punkt 36).
4. Omfattende gennemgang af alle sider af spørgsmålet om fredsbevarende operationer:
 - a) Beretning fra specialkomiteen vedrørende fredsbevarende operationer.
 - b) Bemyndigelse til og finansiering af fremtidige fredsbevarende operationer. (Punkt 101).
5. Fredelig bilæggelse af tvistigheder. (Punkt 99).

Tilrettelæggelsen af udvalgets arbejde voldte en del vanskeligheder: Medens man fra sovjetisk side modsatte sig, at de fredsbevarende foranstaltninger blev behandlet som første sag, satte de arabiske lande sig imod, at beretningen om UNRWA kom først på dagsordenen; endelig kunne de afrikanske lande ikke tiltræde, at apartheid-spørgsmålet blev bragt op som det første punkt.

Efter længere tids underhåndsförhandlinger nåede man frem til en løsning, hvorefter udvalget skulle optage beretningen vedrørende UNRWA til behandling som første punkt, idet de delegerede dog under eventuelle pauser i debatten kunne fremkomme med indlæg vedrørende FNs fredsbevarende foranstaltninger. Såfremt spørgsmålet om disse foranstaltninger ikke var færdigbehandlet inden slutningen af november 1965, skulle udvalget drøfte apartheid-spørgsmålet i 10 møder og herefter igen optage spørgsmålet om de fredsbevarende foranstaltninger til afsluttende behandling. Herefter ville udvalget om fornødent igen kunne drøfte samt afslutte behandlingen af apartheid-spørgsmålet.

Beretning fra generalkommissæren for FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Den nære Orient (UNRWA).

(Dagsordenens punkt 35).

Det særlige politiske udvalg behandlede beretningen vedrørende UNRWA på 28 møder i tiden 11. oktober-17. november 1965. Som grundlag for udvalgets drøftelser forelå UNRWA-generalkommissærens beretninger vedrørende årene 1. juli 1963-30. juni 1964 og 1. juli 1964-30. juni 1965.

Udvalget modtog under sine drøftelser af sagen et brev fra repræsentanterne for 13 arabiske stater, hvori der anmodedes om, at en delegation fra „Den palæstiniensiske Befrielsesorganisation“ måtte få foretræde for udvalget. Brevet gav anledning til en længere proceduredebat angående formuleringen af den beslutning, hvorved der gaves den nævnte delegation foretræde for udvalget. Denne debat afsluttedes med vedtagelsen af et kompromisforslag, ifølge hvilket udvalget erklærede sig rede til at lade medlemmer fra den omhandlede organisation fremkomme med indlæg i udvalget, men hvori det samtidig udtrykkeligt fremhævedes, at dette ikke indebar nogen anerkendelse af organisationen. I overensstemmelse med denne beslutning hørte udvalget den 26. oktober samt den 9., 10. og 16. november 1965 dr. Tannous, der var opført som næstformand for den nævnte delegation. Dr. Tannous, der betegnede oprettelsen af den palæstiniensiske befrielsesorganisation som et vendepunkt i det arabisk-palæstiniensiske folks historie, og som hævdede, at „Palæstina-spørgsmålet“ stadig var uløst, berørte i sine indlæg næsten udelukkende sagens politiske sider.

Udvalget modtog endvidere et brev fra formanden for „Den palæstiniensiske arabiske Delegation“, hvori der fremsattes en anmodning om at blive hørt, og i overensstemmelse med en i denne anledning truffen beslutning hørte udvalget herefter hr. Al-Ghouri den 29. oktober samt hr. Nakhleh den 4., 15. og 16. november 1965. Også disse indlæg omhandlede fortrinsvis sagens politiske aspekter.

Hvilken status, der måtte tillægges de nævnte to delegationer, der begge hævdede at tale på det arabisk-palæstiniensiske folks